

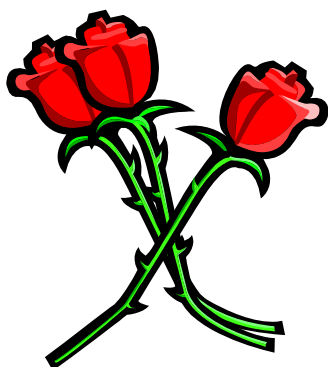
TW- Nytt

«Conservare – Illuminare – Inspirare»

«Bevare – Belyse – Inspirere»

KOMMUNIKASJONSBÆRER

FOR
ODD FELLOW LOGE
NR. 22 THOMAS WILDEY

SOMMERNUMMER
NR. 2 – 2010

Liste over embedsmenn i perioden 2009 - 2011:

Storrepresentant

Ivar T. Schmidt

Eks Overmestere

Kåre Granli, Arne Oddevald, Arnfin Evjen, Bjørn Schau, Oddvar L. Follestad, Svein Solberg, Bjørn Grødtlien, Svein Terje Hermansen, Knut Borgen, Jan Erik Arnesen, Ivar T. Schmidt, Erling Nordsjø, Dag Thorkildsen, Bjørn Eirik Kirkeberg og Roar Mathiesen.

Valgte embedsmenn 2009 - 2011:

Overmester.....	Jørn Arild Mood
Undermester ..	Thomas Haug
Sekretær	Simen Levinsky
Skattmester	Svein Arild Stokland
Kasserer	Arvid Soelberg

Utnevnte embedsmenn 2009 - 2011:

Ceremonimester	Arvid Einebakken
Kapellan	Henrik Norland
Inspektør	Svein Terje Hermansen
Indre Vakt	Lars Ergo
Ytre Vakt	Jan Fredrik Kvern
Arkivar	Thomas Teichmann
Musikkansvarlig	Rolf Ergo
OM Høyre assistent	Bjarne Holmen
OM Venstre assistent	Karl-Erik Bastiansen
UM Høyre assistent	Inge Frid
UM Venstre assistent	Roar Breivik
CM Høyre assistent	Steinar Lyngroth
CM Venstre assistent	Bjørn Jahr

TW-Nyttredaksjonen takker for denne gang og benytter samtidig anledningen til å ønske alle brødrene og deres familier en

Riktig god sommer!

TW-Nytt

KOMMUNIKASJONSBÆRER FOR
ODD FELLOW LOGE
NR. 22 - THOMAS WILDEY

SOMMERNUMMER – NR. 2 – 2010

Innhold

Leder	4
OM-spalte	5
UM-spalte	6
Sekretærs hjørne	7
ODD FELLOW Palæet	9
Fredericia	13
Jubel i 22 Thomas Wildey	16
Tale til 60 års veteran	19
Interju med Oddvar Follestad	21
Vårt fadderbarn	23
Tanker rundt nye generasjoner	25
Gratulere med 50 års juvel	28
Bjørn Schau 50 års veteran	30
Sommer avslutning	31
Mannen som lever	33
Thomas matspalte	35
Møteprogrammet høsten 2010	39

I redaksjonen

Redaktør:
Thomas Teichmann

Layout:
Svein Arild Stokland

Redaksjonsmedarbeidere:
Arnfin Evjen og
Rune Mediaas
Stein Holmsen

Email-adressen til
TW-NYTT:
svein.stokland@getmail.no

Redaksjonen avsluttet den
27.05.2010

OBS!

Inserter står for
innsenders egne meninger
uten at redaksjonen tar
stilling til innholdet

Leder

Atter en gang er et begivenhetsrikt halvår over. Vi har feiret og jubilert en del av våre trofaste brødre. Som 60-års juvel til Oddvar Foldestad og 50-års juvel til Bjørn Schou. Minnerike opplevelser som brødrene har gjennomgått i tiden. En utrolig opplevelse egentlig. Vil noen av oss oppleve å kunne motta en slik utmerkelse. Det tror jeg neppe. Vi er ikke unge nok til å oppleve dette.

Når vi tenker på at tiden har en utrolig hastighet for oss unge som passerer revue. Vi brødre ønsker i hvertfall alt godt og ikke minst fortsatt god helse fremover for jubilentene.

Redaksjonen ønsker å takke alle bidragsyttere. Vi er alltid glade for brødrenes kommentarer og innspill.

En spesiell takk fra TW-Nytt til Jan-Fredrik Kvern som har gitt oss brødre søte bidrag til ettermøtene som har skaper en spesiell hyggelig atmosfære. Tusen Takk.

Nå er det bare å håpe at sommeren kommer etter hvert. Hittil har vi opplevd en del kjølig vær. Med varmen i tankene ønsker TW-Nytt redaksjonen alle brødre en riktig god sommer.

God sommer og velmøtt til høstens aktiviteter.

Thomas Teichmann
redaktør

Overmesters spalte

Tegn på trivsel

Embedskollegiet ser tilbake på sin første halvdel av perioden og konkluderer med at vi har hatt en innholdsrik 1. periode. Vi har hatt innvielser, vi har fått nye brødre, justert vår økonomi, vi har hatt nominasjoner, valg og installasjoner. Vi har vært på besøk til våre vennskapsloger og hatt besøk. Bror Eks OM Oddvar Follestad har blitt tildelt 60 års veteran juvel og vår Eks OM Bjørn

Schou har blitt tildelt 50 års veteran juvel. Vi har inngått en inkluderings – og samarbeidsplan med tirsdagslogene.

Fremmøteprosenten stiger og vi er på rett spor med tanke på vår loges fremtid. Grunnen til at flere brødre velger å møte oftere på våre møter er mange. Vi har riktignok hatt en innholdsrik høst og vår men jo fler som møter jo bedre blir stemningen og dermed øker også trivselen blant brr. Gode ettermøter er derfor likeså viktige som gode logemøter og det er ingen tvil om at Dag har bidratt sterkt til vår trivsel på ettermøtene og med ekstremt delikate og velsmakende kaker fra Jan Fredrik så er ettermøtene fullkomne. Tusen takk til alle i Privatnevnden for det arbeid dere nedlegger på våre møter slik at vi andre kan nyte kvelden. Embedskollegiet har nedsatt en komité som skal rette fokus på

ettermøtene. Denne komiteen skal bistå UM slik at vi kan få ulike bidrag av underholdning, foredrag etc. på våre ettermøter. Vi ser derfor frem til en meget interessant høst-termin med bla. foredrag, sang og musikk og på vårt første møte etter sommeren blir det atter skalldyrbuffet.

Jeg vil med dette takke alle embedsmenn, br CM og brødre for en flott og begivenhetsrik vår-termin og jeg ønsker samtlige brødre en riktig god og fredfull sommer.

Vi ses
Jørn Mood
OM

Undermesters spalte

Da har vi kommet oss igjennom, atter en vårsesjon.

Sommer er kommet, og vi kan samle krefter til en ny høst.

Skal sette meg og ettermøtenemd i tenkeboks, for å finne hyggelige ting på ettermøter til høsten.

Nå har vi jo hatt 3 fantastiske møter på tampen av våren, med 60 års veteranjuvel, 50 års veteranjuvel, samt en innvielse.

Det har virkelig vært hyggelig å se hvor mange som har møtt på disse møter, og det har vært en glede å lede disse taffelene på vegne av Privatnemden.

Disse vil jeg takke litt spesielt med Dag Torkildsen i spissen for den innsats de har gjort. Men også alle brødre som har bidratt til at vi har fått deilig mat.

Og en takk til vår kjære kakebaker Jan F Kværn, for alle nydelige kaker.

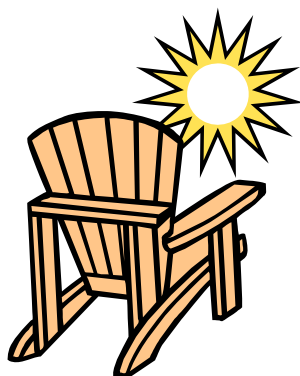
Ønsker alle en fredelig og god sommer,

Se, sommeren har gode ting å gi oss, den ser på oss med sine sommerblikk

I Vennskap, kjærlighet og Sannhet

Thomas Haug

UM

Sekretærshjørne

Mine Brødre.

Jeg har etter hvert blitt litt mer ”varm i trøya” i mine oppgaver som logens sekretær. Det var mye nytt å sette seg inn i, og mye nyttig å lære. Og, mye igjen fremdeles. Jeg håper dere er fornøyd med måten jeg forsøker å skjøtte mine oppgaver på. Jeg har mottatt både hyggelige tilbakemeldinger og konstruktive råd. Jeg setter stor pris på at dere kontakter meg med endringer eller innspill. Kort sagt – skal mine papyrus og datasystemer være korrekte og oppdaterte så må jeg vite hva som skjer i våre rekker.

Jeg vil fortsette med å sende ut informasjonsmail til Brødrene med jevne mellomrom.

Nå har vi kommet til veis ende for vårterminen. Nå ligger sommer, sol og ferie foran oss.

Jeg vil benytte anledningen til å ønske dere alle en riktig god sommer og en vel fortjent ferie når den tid kommer.

Logen åpner igjen tirsdag 14. september kl 19.00. Da blir det et arbeidsmøte – og ganske sikkert en overraskelse fra vår eminente Privatnemnd. Mer info kommer senere.

Sommeren er lang. Og savnet etter Brødrene blir erfaringsmessig stort. Da er det så at vi kan møtes på Paddy’s på en eller annen tirsdag ettermiddag. Man har jo behov for å regulere væsknivået i sommervarmen.

Her er noen endringer siden siste Sekretærshjørne i TW-Nytt.

Wenche og Svein Solberg har flyttet. Ny adresse er Harald Hårfagres gate 2. 0363 Oslo.

Telefonnummer og mail er det samme som før.

Vår Skattmester Svein Arild Stokland har fått ny mailadresse:

svein.stokland@getmail.no

Vår Bror Dag Thorkildsen har fått ny mailadresse:
dagtorkildsen@gmail.com

Vi har som kjent fått en ny Bror i vår Loge:

Carl Henrik Bache

Daglig leder

Fadder: Thomas Haug

Født: 1956-05-19

Inn: 2010-05-11

Åstadryggen 13

1396 Billingstad

Mobil: 905 56 333 Calle@aastadryggen.no

Med Broderlig Hilsen
i V. K. og S.
Simen Levinsky.
Sekretær.

Sommer i Dragsund på Håøya

ODD FELLOW PALÆET I DE KØBENHAVNSKE LOGERS EIE I OVER 100 ÅR

fra det Berckentinske Palæ til Odd Fellow Palæet

I forrige utgave av TW-nytt adviserte jeg fortsettelse av den historiske orientering om Odd Fellow Palæet i København.

Christian August von Berckentin ble født den 8. desember 1694. Han nedstammet fra en eldgammel Lauenburgsk slekt, som hadde sine 32 aner i orden. Han var meget belest og hadde et høyt kulturelt nivå, og ble raskt meget avholdt av det danske kongehuset. Han gikk embedsveien og ble Danmarks utsending først i Stockholm og deretter Wien, og utviklet seg til å bli en anerkjent diplomat. Etter mange år i diplomatiet utnevnte kongen ham i 1740 til "geheimeraad i Konseillet" (minister i regjeringen), først som finansminister og senere som handelsminister. Han ble også direktør for "Fattigvesenet" samtidig som han fikk ansvar for oppdragelsen av den senere Christian den VII. I begynnelsen av 1750 ble han, i anledning 300 års-jubileet for den oldenburgske

kongestamme, adlet og opphøyd til greve.

Da grev Berckentin i 1751 fikk tillatelse av Christian den VI til å bygge sitt "Hotel" i den daværende Norgesgade, ble Palæet basert på datidens store idealer om en parisisk rokokkostil med en tilbaketrukket hovedbygning med lave sideliggende vognremiser, staller, vaskehus domestikk(tjener)-bygninger, samt en "Court d'honneur" (åpen gårds plass) med to "portioner" friskt pumpevann. Bak lå haven, sirlig utsmykket med blomsterrabatter og prydbusker, hvor det imellom var oppstilt statuer og vaser. Ved enden av haven var det oppstilt fire sandstensfigurer. Den gang løp det en kanal rundt hele området, og selv om den hadde utløp til kysten, må det ha stått en del brakkvann i den blandet med andre "ingredienser". Det må ha luktet

fælt, for Berckentin tilskrev i 1751 magistraten, med anmodning om å få tømt kanalen og deretter fylt den igjen.

De ytre byggverk må ha stått ferdig i 1753, for en tavle over hovedinngangsdøren er datert dette året, men selve Palæet har formodentlig ikke vært ferdigstilt før i 1755. Grev Berckentin ble betraktet som en av datidens mest kunstforstående og åndelig interesserte menn og fikk kongen til å støtte kunsten og den vitenskapelige litteratur. Han hadde selv et stort og rikholdig bibliotek som han lot studenter få fri adgang til. Han førte også et meget gjestfritt hus og ”hans bord var alltid saa rigelig forsynet, så han kunne modtage ogsaa uventede gæster.” Han ble benevnt som en ”Grand Seigneur” som opptrådet med en ytre glans som svarte til hans høye rang og stilling.

Greven døde i 1758 og ble med stort ceremoniell bisatt fra Holmens Kirkes kapell og stedt til hvile i domkirken i Lübeck. Palæet gikk i arv til hans eneste datter, men da hun ikke ønsket å bo der selv ble eiendommen leiet ut til forskjellige utenlandske diplomater. I 1761 ble den leiet ut til en tysk forretningsmann og mangemillionær, Heinrich Carl Schimmelmann, som var blitt dansk generalintendant ved ”kommercen” med rang

umiddelbart under handelsministeren. Med leiekontrakten fulgte det en forkjøpsrett til hele Palæet samt inventar for en sum av 40.000 riksdaler.

Noen år etter overtok Schimmelmann eiendommen, og det ble foretatt en del ombygninger i det som senere skulle bli benevnt som ”Det Scimmelmanske Palæ”. Landets beste borgerskap tok vel imot den pommerfødte handelsmann og finansgeni, og kong Frederik den V tok han inn i regjeringen slik at han kunne rette opp den skrantende danske økonomien fordi ”Alt hvad han rører ved bliver til guld”. Det bedre aristokrati sloss om å få delta i hans strålende fester, og Palæets tause murer så og hørte alt som var av betydning innen dansk politikk og det selskapelige liv. Det ”Schimmelmanske Palæ” var en praktfull eiendom og 1770 viser lønningslisten at tjenerstaben i husstanden besto av 29 mannlige personer, i tillegg kommer det kvinnelige personalet som ikke omtales i de nevnte lister.

Schimmelmann døde i 1782 som Danmarks, muligens Nordens, rikeste mann. Hvis man skal tro familien, fortelles det at den Preussiske konge var meget oppbrakt over at denne begavede mann var trådt i fremmed tjeneste og forsøkte med list å bortføre han

tilbake til hjemlandet. Den danske kongen skal da spøkefullt ha meddelt sin tyske kollega at han selv hadde ”sat Schimmelmänn bag laas og jern.” Forklaringen på dette var at kongen som gave til Schimmelmänn hadde latt oppføre porten til forgården samt de to sidegittene.

Palæet ble så overtatt av sønnen, Lensgreve Heinrich Ernst Schimmelmänn, som oppnådde minst like stor berømmelse som faren. I 1784 ble han utnevnt til finansminister og hadde dette embedet til 1813, hvorefter han ble utnevnt til statsminister. Han oppnådde å bli Ridder av Elefantordenen men er kanskje mest kjent for å ha avskaffet slavehandelen på de Vest Indiske øyer samt opphevelsen av husmannsordningen og lempninger av bondestandens arbeidsplikt hos de adelige. Palæet ble i familiens eie i fire generasjoner inntil 1884, hvor det siste barnløse medlem av familien solgte det til Aktieselskabet Koncertpalæet.

Mot slutten av det 19. århundre forsøkte man å gjøre København til Nordens sentrum for nytelse av god musikk. Om sommeren kunne man besøke konsertsalen i Tivoli, men hvilke tilbud hadde man om vinteren? Svaret ble Palæet med dets sentrale beliggenhet og fornemme utseende, og det ble kjøpt av ovennevnte selskap for en

pris av kr 450.000, med den klausul at man ikke lenger hadde anledning til å benytte navnet ”Det Schimmelmännske Palæ” .

Den etterfølgende, men nødvendige ombygging (som noen kalte en ”fullbyrdet ødeleggelse”), medført at den praktfulle bygningen overgikk fra å være en grevelig bolig til å bli et rent og skjært forretningsobjekt. I haven, mellom sidebygningene, ble det bygget en stor konsertsal. Her hadde kongehuset sin egen loge med tilhørende kongeværelse, hvorfra det også var adgang til den lille og stadig eksisterende konsertsal. Innvielsen av den store konsertsal fant sted 2. november 1889, og i de følgende år ble disse salene københavnernes ramme for alt som foregikk innen scenekunst i Norden. De såkalte ”Palækonserter” dannet en utsøkt ramme omkring den store musikkinteressen. Man kunne finne både Grieg, Johan Svendsen og Gade blant de medvirkende ved konserter i denne perioden. Hele den danske presse var enige om at ”den store sal var nu Kjøbenhavns smukkeste og fineste lokale”.

Også Odd Fellow Ordenen hadde før overtagelsen av Palæet benyttet Koncertpalæet ved Ordenens inntil da største arrangement. I 1898, den 30. juni, innviet og overdro Stor Sire Petrus Beyer et gavebrev på et spedalskhetshospital på Island.

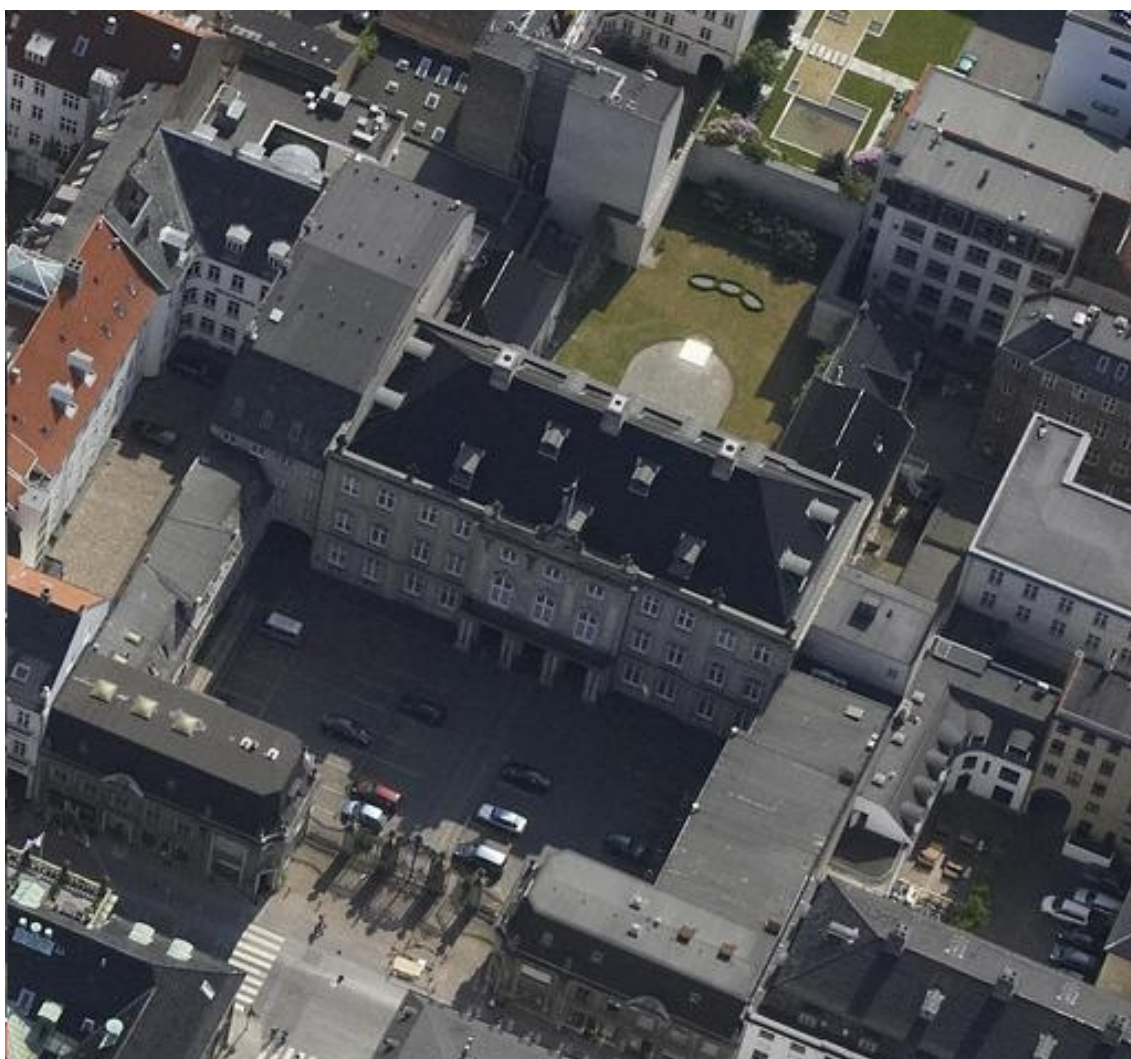
Midlene til dette hospitalet var innsamlet av ordenssøsken i Danmark.

Aktieselskabet Konecertpalæet hadde som nevnt i sin eierperiode foretatt mange og dyre ombygninger, og tross gode arrangementer og utleieforhold, var det ikke noen lukrativ forretning. ”Kun garderobeavgiften gav overskudd.” Generalforsamlingen besluttet derfor å selge eiendommen, og den 30. august 1900 ble Palæet overdratt til de

københavnske Odd Fellow Loger under Odd Fellow Ordenen.

Jeg avslutter denne lille historiske orienteringen som jeg begynte, nemlig med å anbefale brødrene med familie å besøke dette flotte bygget neste gang man er i København. De praktfulle salene og elegante selskapslokalene gir en følelse av fordums storhet og prakt. Deretter kan man ta en tur til Nyhavn og oppleve nåtidens byliv i sterk kontrast.

AE

Palæet sett fra luften

Frederica og Loge nr.37 Thomas Wildey

I noen artikler i TW-Nytt fremover skal jeg ta for meg de viktigste begivenheter i Fredericias historie. For oss nordmenn er dette interessant, da to norske generaler oppnådde heltestatus i Danmark for sin innsats i krigen i 1849.

Fredericia i Sønderjylland er byen til vår vennskapsloge, Loge nr. 37 Thomas Wildey. I mai 2011 får vi besøk av våre brødre fra Fredericia og i 2013 skal vi til Fredericia. Slik fortsetter det med besøk i hverandres byer hvert annet år. Vi som har vært med en del år gleder oss til besøkene og til gjensynet med våre danske venner. Flere av våre brødre besøker nok Fredericia langt oftere enn besøksfrekvensen til Logen tilsier. Det er forståelig. Fredericia er en vakker by med et fantastisk festningsanlegg med store voller rundt byen. En tur langs vollene inkludert en god dansk frokost (lunsj) i det grønne, med medbrakt nistekurv er en minneverdig opplevelse. Ytterligere lyriske beskrivelser av dette kan bror Svein Terje Hermansen bidra med. Ellers er Fredericia en typisk festningsby med snorrette gater og mange lave gamle hus. En liten nydelig by ved

kysten i et vakkert omland. Anbefales kan også det lille lokalhistoriske bymuseum.

Fredericia har en meget spennende og blodig historie. Fredrik III hadde store visjoner og ville at Fredericia skulle utvikle seg til Danmarks hovedstad. Byen og festningen ble påbegynt i 1650 og begge deler var nesten ferdige da svenskene angrep i 1657. Etter å ha okkupert byen i 1 ½ år forlot de den i ruiner. Etter dette fulgte en lang gjenreisningstid.

Myndighetene i København var meget klar over at byen hadde en stor strategisk betydning med sin plassering som knutepunkt mellom Jylland og Fyn. Problemet var imidlertid at det var vanskelig å få nye borgere til byen. Soldatene var ganske røffe og slendrian og udugelighet rådde overalt. For å lokke til seg nye borgere ble Fredericia erklært som en fristad. Det betydde at dersom en mann

følte at gjelden vokste ham over hodet, kunne han flykte til Fredericia og få opphold der. Ved å betale 4 riksdaler i året var han skjermet for pågående kreditorer. I 1682 ble denne asylretten utvidet til også å gjelde kriminelle, innenlandske som utenlandske. Byen tok også imot alle uansett religion, hvilket førte til fremvekst av en stor jødekoloni og et antall katolikker og hugenotter. Det jødiske innslaget var så stort at byen etter hvert ble omtalt som "Et Jerusalem i jødeland". Byen ble nesten en selvforsynende enklave. Det interessante er at byen etter hvert levde seg langsomt inn i et fellesskap av mangfold. Det var imidlertid meget viktig å få en handelsstand som kunne se utover byen Fredericia. Til tross for utstrakte fordeler som skattefrihet og tollettelser viste det seg vanskelig. Fredericia ligger sentralt til ved sjøen og måtte ha en havn for å utvikle en levende handel. Det tok mange år og først i 1808 ble havnen grunnlagt. Utviklingen gikk langsomt men midt på 1800-tallet ble det oppgangstider i Danmark og det ble lagt grunnlag for mange livskraftige bedrifter. Det ble imidlertid et lite opphold i utviklingen da Fredericia ble beleiret av en hær fra Schleswig/Holstein støttet av prøysserne. Som det står i historien etter at de fremmede troppene var slått ved

det som er kalt "Utfallet fra Fredricia": "Fredericia trådte inn i Danmarkshistorien på et blodig sølvfat". Byen og festningen ble en nasjonal stolthet. Det var i denne krigen de norske generalene Olaf Rye og F.A.Schleppelgrel fikk heltestatus. Dette slaget kommer jeg tilbake til i en senere artikkel. Etter et kort opphold i utviklingen etter denne krigen, skjøt det fart igjen. Gjenoppbyggingen førte nye virksomheter til byen og etter den endelige avslutningen av krigen mot Schleswig/Holstein sørget industrialiseringen for at byen vokste raskt. Det økonomiske oppsvinget i Danmark i førte til en storstilet oppbygging av jernbanenettet i Danmark. Med havn og jernbane sentralt i et Danmark i sterk utvikling ble Fredericia en meget viktig industriby. I en lang periode fra 1860 var den faktisk Danmarks nest største industriby. Dette hadde også betydning for byens utseende. Selv om man beholdt mange av de gamle husene bak vollene, ble mye av den tidligere bebyggelsen revet og erstattet med en mer moderne bygningsmasse. Fra 1909 var ikke Fredericia lenger et erklært viktig militært område. Byen beholdt en garnison, men mange av de militære områdene utenfor vollene ble lagt ut til utbygging av boliger og nye virksomheter. Befolkningstallet steg markant og med det

byens sosiale og offentlige funksjoner. Etter hvert førte industrien til betydelige miljøproblemer.. I historiebøkene står: ” I røk og damp osede Fredericia seg inn i det 20.århundrede”. Fredericia opparbeidet seg etter hvert et ry som en betydelig forurensner. Myndighetene hadde i litt for mange år latt hensynet til arbeidsplasser og økonomisk vekst ligge til grunn for sin langtidsplanlegging. Dette snudde i slutten av 1900-tallet og fra da arbeidet Fredericia seg ut av røken og inn i en utvikling som hadde befolkningens velferd som grunnlag. Byen ble kjent for sin meget gode eldre-, skole- og innvandringspolitikk. I 1988 ble byen prisbelønnet for sin

boligpolitikk og i 1996 ble byen offentlig anerkjent for sin innsats på miljøområdet.

Ta en tur til Fredericia i sommerferien hvis du skal til Danmark. Byen ligger sentralt til mellom mange andre vakre byer, slott og severdigheter. Det er gode innkvarteringsmuligheter og hvis du skulle være der 5. og 6. juli kan du oppleve et tradisjonsrikt arrangement til minne om ”Utfallet fra Fredricia” i 1849, der som nevnt de to norske heltegeneraler spilte en stor rolle. Det er fakkeltog og festligheter i en by som er pyntet i rødt og hvitt. Du treffer sikkert også mange av våre brødre fra Loge nr. 37 Thomas Wildey der.

Dag Torkildsen

Jubel i 22 Thomas Wildey.

En av våre Grand Signorene passerte 60 års medlemskap i vår loge. Oddvar Follestad feiret ikke bare 60 års medlemskap men ble samtidig 90 år gammel.

Vi brødre i 22 Thomas Wildey gratulerer så meget.

For å understreke betydningen av et slikt jubileum kom Stor Sire Harald Thon med en del av store embetsmenn og forrettet jubileums seremonien og overrakte 60-års juvelen til jubilanten inne i salen.

Medlemmer av seniorklubben var hjertelig til stedet med formann John Martinsen som holdt en meget hyggelig tale til jubilanten under gallamiddagen. Arne B. Dahl og Arve Asper fra seniorklubben kastet glans over festlighetene.

Stor Sire Harald Thon og Overmester Jørn Mood holdt tale for jubilanten og overrakte 60 røde rosen for dagens anledning.

Vår eminente og taleføre og nyslåtte 60 års bursdags feirende Svein Terje Hermansen takket for den nydelige maten kjøkkenet hadde tryllet frem i dagens anledning.

Riktig stilig hele rammen med eget menyoppsett og det hele.

Her komme noen bilder fra festen.

Stor Sire med jubilanten og Overmester

Seniorklubben gratulerer

Jubilanten takker for seg

Overmester har ordet

60 år feirende Svein Terje Hermansen.

Også maten da

Her var både stor embedsmen med Stor sekretær var hjertelig til stedet deputert stor sire, distrikt deputert stor sire, og stor kapelan og kastet glans over festligheten

God folk på besøk og jubileumskaken mangler ikke.

60 røde roser for dagens jubilant

Tale til 60 års vet juv Oddvar Follestad

Hva skal en stakkars Overmester si til en jubilant som har vært medlem nesten 50 % lenger enn alderen til bror Overmester...og som om ikke det er nok er bror Overmester halvparten så gammel som jubilanten.

Jeg spurte en gang jubilanten om hvordan det var i vår orden før i tiden. Annerledes svarte han og jeg vet ikke om det var bedre før, men annerledes...

Det er kloke ord fra en klok og verdig mann... de fleste synes vel at alt var bedre før, men her har vi en mann på 90 år som følger tiden – det er noe å tenke over for yngre brødre og da gjelder jo det de fleste av oss....

Jeg vet Thomas Wildey har hatt det lengste embedskollegiet i vår Ordens historie.. med Svein Solberg, Jan Erik Johansen og Oddvar Follestad i kollegiet så var vel de til sammen ca 8 meter...

Vi skal se litt på hva som skjedde for 60 år siden, det året Oddvar Follestad ble innviet i vår Orden, nemlig 1950

Oslo Rådhus Innvies

Diverse matrasjoner opphører

Postsparebanken starter sin virksomhet

Det var 3,2 millioner innbyggere i Norge. David Watne, Per Kristian Foss og Svein Terje Hermansen ble født..

Men – vi kommer ikke utenom at jubilanten også feiret sine 90 år i år og i 1920 ble Sønderjylland dansk, Bondepartiet ble stiftet og det var 2,6 millioner innbyggere i Norge... da har vi satt et lite perspektiv på et langt liv og et langt logeliv...

Det er en verdig jubilant vi skal hedre i dag...

Begrepet 'menneskets verdighet' har en lang forhistorie. Vi rører her ved selve kjernen i all humanisme. Selve kravet om respekt for menneskets verdighet har vært selve kjernen i alle tradisjonelle menneskebilder. Jeg tenker her i særlig grad på den kristne humanisme og dens antagonist gjennom tidene, nemlig den klassiske humanisme, som strekker seg tilbake til den klassiske kultur og fremover, sterkt fornyet i Renessansen gjennom fremveksten av liberalisme og individualisme, like til vår tids humanetikk.

De respektive verditradisjoners begrunnelse av kravet om respekt for menneskets verdighet tydeliggjøres best når vi fremhever hva som ligger medtenkt i kravet. Således skal vi være oppmerksomme på at dette kravet bygger på et underliggende postulat om at mennesket er et unikt livsvesen, kvalitativt forskjellig fra alt annet liv

Det er derfor kun mennesket som kan gjøre krav på å ha en verdighet og kreve respekt for denne kvalitet. Og det er en anerkjennelse av iboende verdighet og den finner vi til de grader i vår kjære verdige jubilant Oddvar Follestad!

Husk at i en loge, i det esoteriske lille samfunn som vi er...

Af de udvalgte få
er de færreste frelst
og de fleste forskrevet
til fanden.

For hvemsomhelst passer
til hvemsomhelst,
men få passer kun
til hindanden.

På vegne av loge 22 Thomas Wildey har jeg den store ære av å kunne få lov til å takke deg for din innsats for logen gjennom 60 år og gratulere deg så mye med dagen.

Jørn Mood
OM

Et uformelt intervju med OddvarFollestad

Høyt oppe på Jongskollen ovenfor Sandvika en vårdag i mai. Jeg finner frem til et stort hus med panoramautsikt over fjorden. Jeg skal intervjuer Oddvar Follestad, mannen som nettopp har fylt 90 år – og den 20.april mottok 60 års veteranjuvel i logen.

Jeg blir møtt velkommen i døren av Oddvar og hans flotte kone Anne-Marie. Jeg får en rask omvisning i deres fine hjem og stopper opp ute på den store fine gressterrassen som ligger i forkant av huset med den nydeligste utsikt. Jeg kommenterer at han vel må ha hjelp til å måke de 50 meter gangvei fra garasjen opp til huset. Nei, det tok han selv- og i vinter hadde jo sneen vært så fin og lett og..(sa 90-åringen !..jeg tenkte på meg selv og min verkende rygg etter litt lett småmåking).

Vi gikk ovenpå og fikk servert noe kaldt å drikke. Jeg la med en gang merke til noen meget fine skulpturer som stod i rommet. Han bekreftet sine kunstneriske egenskaper og jeg var meget imponert. Som sant er sier jeg til Oddvar at han nok er den sprekeste 90-åringen jeg har møtt, og får til svar: ”jo- må innrømme at det er

mange som sier det..jeg har jo hatt mine ting jeg og, men legebeseøkene består heldigvis stort sett bare av hyggeprat.” Det sier jo sitt! Ganske nylig fikk han for øvrig også fornyet sitt førerkort-, noe som selvfølgelig betyr mye. Hvordan synes du utviklingen i loge er blitt siden du startet og frem til nå- er det noen spesielle endringer du har lagt merke til? ”forholdene var annerledes den gang.mye høyere møtefrekvens. Selv ble jeg medlem nr.66. Det var den gang vanlig med 60-70 fremmøtte, noe som tilsvarte ca.100 %. I dag er det vel rundt 40 fremmøtte kanskje. Det er vel og et litt annet syn på alderssammensetningen. Den gang jeg begynte var jeg vel den yngste på 30 år. Nå er jo ikke en alder på 70 år i dag sammenlignbar med tilsvarende alder den gang. I dag er man yngre både til sinns og skinns- helt klart.

Men logetilværelsen i dag kontra før kan nok ikke helt sammenlignes. Det er en helt annen tidsånd i dag enn den gang. Hyggelig har det alltid vært!” Ditt ønske for logens fremtid? ”Det må jo da være litt bedre fremmøte.selv om det heldigvis ikke er noe møteplikt kanskje det kunne være noe som het møteansvar ? Men jeg vil samtidig si at jeg har all respekt for nåtidens mange gjøremål. Jeg kan jo selv også huske en lengre periode jeg ikke møtte så ofte—jeg var mer eller mindre fraværende i flere år med bare sporadiske oppmøter. Bjørn Schau fikk meg i gang igjen noe jeg i ettertid selvfølgelig var veldig glad for.” Og til slutt Oddvar...hverdagen ellers – hva fyller du og din kone den med? ”Jeg er jo så heldig at jeg også har en oppegående kone i fin form” (kan absolutt bekreftes av undertegnede!).Oddvar var 30 år da

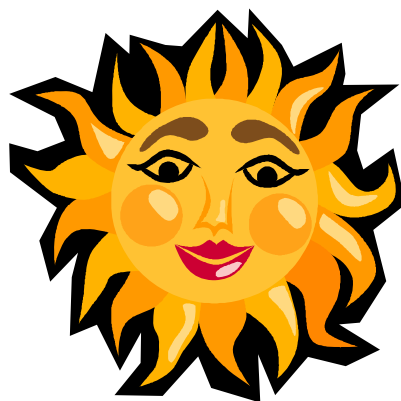
han giftet seg med sin 7 år yngre kone.”Vi går turer i nærmiljøet, bl.a. på Kalvøya hvor det er blitt så fint. Ellers blir det jo mye aviser og kryssord da...jeg reiste mye før i tiden. Nå blir det ikke så mye av det lenger.”

Jeg kan til slutt ikke la være å stille spørsmålet:

Oddvar-fortell meg nå hva som er oppskriften til å bli slik en sprek 90-åring? ”jevn trening og sunt levesett. Har aldri røkt. Er ikke avholdsmann. Prøver å holde vekten. Går tur hver dag ...på tid! 23 minutter skal jeg bruke på den faste runden ...” (metodisk trening? Hm...)

Med det var intervjuet og ikke minst den hyggelige praten ved veis ende, og Anne-Marie og Oddvar fulgte meg til døren før de med store smil vinket meg av gårde med ønske om en fortsatt fin dag.....taksk skal dere ha...og i like måte!

Rune Mediaas

Vårt fadderbarn i El Salvador

Rett før påskeferien mottok Sosialnevnden et hyggelig brev fra El Salvador - SOS Barnebyer - om vårt felles fadderbarn José Rutilio.

Sosialnevnden ønsker å dele dette brevet med alle Brødrene.

Det er viktig for oss alle å vite litt om hvordan gutten vår har det.

Takk til Br. Egil Nord for oversettelsen.

Med Broderlig hilsen i

V. K. og S.

Simen Levinsky.

Sekretær og formann i Sosialnevnden.

Kjære venner.

Vennligst motta en varm hilsen fra El Salvador nok engang.

Det er en stor glede for oss å dele noen detaljer med dere vedrørende Jose Rutilio som er tatt hånd om av SOS Barnebyer i San Vicente. Vi håper dere vil bli bedre kjent med ham etter å ha lest dette brevet.

Jose Rutilio er en høflig, snill, men reservert gutt.

Han smiler lett til alle. Han er meget rolig av seg. Hans hobby er å spille fotball. Hans nærmeste venner heter Felipe, Andres og Zoila. Sammen med dem liker han å leke politi og tyv og spiller gjerne basketball. Han er også glad i å spille fotball med sine venner. I landsbyen liker han best av alt å leke og konkurrere med sine kamerater. Særlig konkurrerer de i løping og høydehopp.

Jose Rutilio feiret sin 13 års fødselsdag sist desember og hans helse er god, selv om han har en medisinsk skade på sitt høyre øye. Han bor sammen med mor Jaquelin og åtte andre SOS-barn.

Forholdet mellom Jose Rutilio og hans "familie" er godt. Han hjelper alltid sin nære venn med lekser, og liker å være sammen med sine kamerater. Han har også et godt forhold til sin SOS-mor. Han er en snill gutt og viser ofte sin SOS-mor at han er glad i henne. Hjemme hjelper han til med å vaske rommet sitt og toalettet. Han vannet blomstene og hjelper til med å holde huset i

orden.

På søndagene går han i kirken sammen med sin SOS-familie, gjør sine hjemmelekser, spiller fotball og ser på TV. Når han har fri fra forpliktelser og kan velge selv hva de vil gjøre, går han gjerne til stranden og svømmer, og svømmer også i svømmebassenget for å ha det trivelig som om de skulle være en ekte familie.

Akkurat nå går Jose Rutilio i 5. grad på elementærskolen. Sist år oppnådde han karakter 8 på en skala fra 1-10. Han ønsker derfor å fortsette skolegangen og jobber for å opprettholde sine karakterer. Hans favorittfag er ingeniørfag, for han liker å gjøre eksperimenter.

I fjor deltok Jose Rutilio i feiringen av uavhengighetsdagen. Han var også deltagende i en juleforestilling. Han ble veldig glad for julegavene han fikk til jul. Han trivdes også på julefeiringen i kirken. I juletiden feiret han julen sammen med de andre barna og det var gaver til alle. Vi pleier alltid å feire julen med dans og leker, og alle går i kirken sammen. Feiringen ble avsluttet med en julemiddag på kvelden. Barna hadde en fantastisk tid som om de var i en ekte familiesituasjon.

Vi håper dere vil sette pris på å lese om barna som dere støtter.

Vi er meget takknemlige for den hjelp dere gir oss, som gjør det mulig for oss å tilby barna en tilnærmet ekte familiesituasjon.

Nok en gang, takker vi dere så mye for den hjelpen dere yter.

Måtte Gud velsigne dere for alltid.

Deres ærbødigste,

Vanessa Maria Carbello Bolanos

Tanker rundt nye generasjoner og lukkede ordner.

Av Stein Holmsen

I forrige nummer av TW-Nytt hadde redaktøren en interessant leder der han belyste noen utfordringer for logens arbeid med styrkelse og ekspansjon basert på begrepsbestemmelser og særpreg på de generasjoner som er oppvokst etter krigen. Jeg tenkte å følge opp dette med litt spredte tanker.

I stadig flere vitenskapelige artikler, i forskningsprosjekter både av sosiologisk og psykologisk art, i faglig baserte foredrag og etter hvert også i dags- og ukepresse og andre allmennmedier, støter vi på begrepene generasjon X og generasjon Y. For et par år siden var jeg på et faglig besøk i USA, og kom da for første gang i kontakt med begrepet generasjon Z. Som redaktøren i sin leder belyste, er dette sosiologenes betegnelser på mennesker født i spesielle tidsrom, og som derved har fått spesielle kjennetegn som gruppe. Man kan alltid stille seg spørsmålet om en slik generasjonsmessig generalisering har noe for seg, og er hensiktsmessig for å forstå samfunnets utvikling. Samtidig er det klart at en god del trekk i samfunnsutviklingen belyses på denne måten, så får vi heller se på generaliseringen med et lite smil og

slenge på en lite klype salt, men likevel ta inn over oss at NOE har det for seg.

For å avklare begrepene litt først, noe som også delvis ble gjort i forrige nummers leder:

Etterkrigsgenerasjonen, eller baby-boomerne, har nå blitt såpass voksne (fra 50 år+) at de ikke lenger på samme måte har sosiologenes interesse i forhold til en fremtidig samfunnsutvikling. Dette er selvfølgelig irriterende for en som selv befinner seg der, men til å leve med...

GENERASJON X er født mellom 1960 og 1980, og er kjent mest som "dessertgenerasjonen". De har vokst opp i en tid preget av velferdsøkning, oppløsning av kjernefamilien, har vært opptatt av selvrealisering og karrierebevissthet.

GENERASJON Y er født mellom 1980 og 1995, og kalles gjerne

”curlinggenerasjonen”, fordi de har blitt vant til å gå noen år foran dem og feier, slik at de kan gli fram. Har lært fra barnsben at de er unike og spesielle, og har egentlig aldri opplevd nød eller økonomiske bekymringer. De forsøker å kombinere selvsentrering med idealisme, og sier de er mindre opptatt av karriere – det jobbmessige skal ha en verdi. De har sterk lojalitet til egen utvikling og har som motto; har du ikke lyst, behøver du ikke gjøre det. Men så ser man altså at det skjer så mye, og så fort, med samfunnsutviklingen, at man finner grunn til også å lage en ny generasjon:

GENERASJON Z er født etter 1995 har vokst opp i et heldigitalt samfunn og kalles gjerne de digitale innfødte. Hele deres liv har de vært på nett, og de har derfor i stor grad blitt individualister, som deltar i sosiale sammenhenger mer via nettet enn fysisk. Deres foreldre tilhører generasjon X og som oppdragere har de vært demokratiske, ettergivne og preget av at ting bare kan bli bedre, i hvert fall materielt...

Vi føler oss vel sikre på at vi er i en samfunnsutvikling som ikke nødvendigvis stemmer helt overens med det jeg skriver ovenfor, men det er jammen meg en del vi kjenner oss igjen i. Så dersom det

nå er slik at individene i et samfunn endrer seg såpass raskt, kan det også være interessant å spørre seg hva en slik individmessig utvikling i et samfunn vil gjøre med for eksempel en lukket orden som vår. Hva vil det gjøre med menneskenes dragning mot slike ordener, hva vil det gjøre med lojaliteten mot ordenenes regler og normer, hvilke etiske erkjennelsesbehov vil de nye generasjoner ha, og hvordan vil de søke å belyse dem? **Vil de arenaer som de lukkede ordener tilbyr rett og slett ha sin plass i et stadig mer digitalisert samfunn, eller vil kanskje nettsamfunn delvis dekke behovet mennesket har i de retninger vi befatter oss med ?**

Det kan være interessant å spørre seg om det har vært forskjellige årsaker til at mennesker har blitt trukket mot lukkede ordener opp gjennom generasjonene. De lukkede broderskap hadde nok fra tidenes morgen klare preg av å være etablert med noen høyere mål man ikke hadde mulighet til å oppnå dersom deltakerne ikke trakk sammen i en mer lukket krets. Det var ikke kultur for å ta deres posisjon i et åpent samfunn; makten i samfunnet var samlet i andre, høyere samfunnsklasser. Håndverkerlaug er ett eksempel på dette. Det var på en måte den tidens løsning for ”samhold gir styrke” – samfunnslivet var fremdeles relativt primitivt og

organisasjonsliv svært begrenset. Når det gjaldt de mer etiske og moralske sider var dette godt, og fast, ivaretatt av Kirken.

Hvis man skal finne en fellesnevner på bakgrunnen for at mennesker har organisert seg tror jeg altså dette har en sammenheng med at det har vært et behov man ikke har kunne få dekket som individ, gjerne fordi herskende klasser i samfunnet har sittet med makt og styringmuligheter.

Hvordan vil de oppvoksende generasjon dekke sine behov for tilhørighet, etiske avklaringer osv?

Bror redaktøren uttrykker i sin leder et håp om at folk skal finne tilbake til både verdier og forsamlingsformer som vi, i etterkrigsgenerasjonen, har vært vant til. Jeg er dessverre faktisk ikke så sikker på det, og i hvertfall ikke at det vil skje av seg selv; at individets behov for å drøfte og klargjøre etiske problemstillinger, som sannsynligvis er iboende i mennesket, vil skje i "gårsdagens" organisasjonsformer. Dette bringer oss inn i det neste, foruroligende spørsmålet:

Vil vi til og med kunne se for oss virtuelle losjer?

Det er ikke mer enn 12-13 år siden jeg leste en artikkel i Dagens Næringsliv der en relativt opplyst person mente at Internett var et

blaff, og kom til å bli en parentes i menneskehetens historie. Jeg er redd svært få er enige med ham i dag.

Når det gjelder organisasjonslivet finnes det allerede i dag mange nettsamfunn, åpne og mer lukkede, som berører både etikk og moral, og som faktisk også gir deltakerne en sterk følelse av samhold, kameratskap og ja, vennskap. I vår gamle definisjon av ordet tror jeg vi vil betakke oss for å si at et vennskap oppstår uten at du fysisk har møtt en person. Men generasjon Y og spesielt generasjon Z har definert dette ut fra Facebook-perspektivet. Der er ALLE du har kontakt med "friend". Jeg føler selv at jeg har måttet redefinere begrepet i meg selv etter å ha etablert meg på dette mediet, hvis ikke hadde jeg blitt sittende igjen med et svært lite antall kontakter.

Spør man en 18-åring i dag (som jeg har gjort), som er opptatt av det verdibaserte, kanskje litt mystiske som mange vil mene en lukket orden fremstår som, om dette er interesser og verdier han kan dyrke på nett, svarer han et klart JA. Selvsagt uten å ha noe bevisst forhold til den konkrete, fysiske formen f.eks en losje er. Men det sier meg at fremtidens mennesker tenker litt annerledes enn oss. Jeg har for øvrig merket meg at det allerede finnes Facebook-profiler

som kommer opp når man søker på Odd Fellow, men de er foreløpig kun USA-baserte.

Dette var kun noen spredte tanker og observasjoner som jeg ville dele med brødrene. Heldigvis er det ingen av oss som har evnen til å se

inn i fremtiden, men jeg tror vi har godt av å ha en viss beredskap når det gjelder å finne måter vi i den sammen fremtiden skal fange interessen hos både generasjon X, Y og Z. Enten vi liker det eller ikke vil vi nok måtte forholde oss til det.

Gratulerer med 50 års juvel til ex. Overmester Bjørn Schou.

Vi i 22 Thomas Wildey kan gleder oss enda en gang over at en av våre veteraner ble tildelt en meget sjelden utmerkelse, nemlig 50 års juvelen for tro tjeneste og iherdig innsats for logen.

Først var det Oddvar Follestad med 60 års juvel og nå Bjørn Schou med en 50 års juvel.

Her kommer første delen av introduksjonen av 50 års veteranen i 22 Thomas Wildey

Bjørn Schou. Pga tids og plassmangel vil vi fortsetter hyllest til Bjørn Schou og hans mottakelse av den 50 års juvelen i neste TW-Nytt

Men her ønsker vi først og fremst å være på plass for å gratulerer Bjørn Schou med 50 års juvelen.

Det jammen ikke mange forunt å motta et slikt hederstegn. Det er meget hyggelig at Bjørn kunne bli dekorert med denne utmerkelsen. Hans liv har vært og ikke minst dreid seg rund vår loge. Det finnes ingen bedre og mer passende person som ble hederet med denne utmerkelsen.

Alltid på pletten og parat til å stå på for logen og med gode råd til alle som søker å benytte seg av hans kunnskap og kompetanse. Sosialnevnden har, i mange år hatt stor glede av hans utrettelige innsats.

Godt gjort Bjørn, vi alle i 22 Thomas Wildey gleder oss med deg for denne utmerkelsen.

Gratulerer med dagen og vi gleder oss til neste utgaves intervju med deg. God sommer til deg

Jubilanten og Jan Fredrik og hans vidunderlige kaker, også denne gang

Av redaktør Thomas Teichmann

Bjørn Schou 50 års veteran

Vår Orden baserer sin lære og virksomhet på medmenneskelige verdier, og søker å gi medlemmene gode etiske holdninger. En god Odd Fellow skal kjennes på sine holdninger i dagliglivet, og vise at Ordenens etikk er mer enn teori. Målet kommer også til uttrykk i det påbud Ordenen har gitt medlemmene helt fra starten i 1819; der det bl.a heter; å besøke de syke og hjelpe de trengende.

Det er dette som gjenkjenner en god Odd Fellow bror. Bjørn Schou er en slik Odd Fellow bror. Med sin nesten selvutslettende holdning setter han alle andre foran seg i sin medmenneskelighet om å hjelpe og å bidra. Ditt arbeid kjære Bjørn og engasjement i mange år i Sosialnevnden bevitner om en mann med verdighet og et stort og varmt hjerte som heldigvis fortsatt banker for alle edle mål.

Det var faktisk vanskelig å få Veteranen til å motta juvelen etter 50 års medlemskap. Veteranen mener tydeligvis at han ikke har gjort noe for å få den – men kun å ha vært medlem i 50 år. Kjære Bjørn, det er helt riktig, du har vært medlem i 50 år – men ikke ett år 50 ganger og på de 50 årene har du innehatt mange embeder ja du har sågar vært Overmester med alt det ansvar og merarbeid dette medfører. Kjære Bjørn, du har gjort mer for loge 22 Thomas Wildey enn kun å ha vært medlem i 50 år.

Jeg vet kjære 50 års veteran at det ofte er tilfeldigheter som er avgjørende for å ta de riktige veivalg – men det må et medmenneske til for å bli ledet inn på denne vei. Du har en verdighet og medmenneskelighet som vi andre tilegner oss gjennom vår ordens lære. Men hos deg kjære Bjørn er dette iboende egenskaper.

Gjennom 50 års medlemskap i vår Orden har du skritt for skritt forsterket dine egenskaper og du gleder dine brødre med din omtanke og din tilstedeværelse.

Det er stort å være stor men det er større å være medmenneskelig. Det er en stor ære å kunne gratulere br Bjørn Schou med 50 års medlemskap i vår Orden

Jørn Mood

OM

Morten Krogvold

Årets sommeravslutning med damer gikk til Kunstverkets utstilling på Hovedøya med Morten Krogvold som holdt foredrag om utstillingen, og sitt yrke som fotograf.

Noen av oss kom tidlig ut på Hovedøya og fikk en tur mens naturen er på sitt vakreste, ryddig og pent med fine sandstrender og med masse Liljekonvall som spredte deilig duft. Trærne hadde den lyse vakre fargen og det var mange stier å velge.

Kl. 18.00 gikk vi inn i den store Lavettbygningen hvor vi ble hyggelig mottatt med et glass vin og noen nøtter.

Vi satte oss for å høre Morten Krogvold, og det ble en virkelig opptur. Han snakket mye om deler av utstillingen som gikk på **Memento Mori**, vi dør men fotografiet forteller at vi har levd. Hele foredraget som var langt og innholdsrikt, humoristisk og engasjerende kunne like godt ha blitt holdt i vår logesal under etisk post.

Her var det mye å ta innover seg. Han var opptatt av at vi i vårt jag etter underholdning og fjas, lar være å gå inn i stillhet og alvor. Og viktigheten av å se folk, ta øyekontakt, gi bort et smil og et fast håndtrykk ved hilsing. Rett foran der jeg satt var det et stort foto av Nelson Mandela som med et skjevt sideblikk så meg rett inn i øynene.

Må også fortelle den gripende historien fra en trikketur i Italia hvor en ung pen sigøynerpike satte seg, hun var skitten og litt fattigslig kledd og folk unngikk å sitte nær henne.

Ved en holdeplass reiser en voksen fin mann med kalveskinnsfrakk og rødt skjerf rundt halsen, seg opp for å gå av. I hånden holder han en stor bukett roser.

I det han skal gå av snur han og går bort til piken og sier:

Disse rosene skulle jeg legge på min mors grav, men hun er sikkert enig i at jeg gir dem til deg. Så gikk han av og med et ble det lysere og triveligere på trikken.

Etter stor applaus for foredraget. Var det mange som kjøpte katalog med håndskrevet hilsen fra Krogvold som tok seg god tid og snakket med hver enkelt.

To bord var dekket av ost, skinke, frukt og brød og mer vin kunne vi få.

Så var det å ta runden og bruke tid på vært bilde. Det vakreste bildet etter min smak var ”smørstadbreen” hvor vi ser ned på Breen med et fantastisk nydelig hvit skyformasjon. Hvordan vi kan se ned på breen er merkelig for meg, men en forklaring er det nok. Det mest gripende synes jeg var fotoet av en død 2 årig pike som

hadde ligget død i kiste siden 1922. Med et fredelig uttrykk og stemningfullt belyst. Krogvold måtte bestikke vakten med 1000 euro for å være nede i gravkammeret et par timers tid.

Så var det servering av kaffe og konfekt og den hyggelige praten.

Morten Krogvold var til stede hele tiden svarte på spørsmål og var også med på båten hjem.

Flere logebrødre sa at dette var noe av det beste vår loge hadde arrangert.

En fin kveld var det i alle all.

En riktig god sommer ønskes alle brødrene.

Hilsen Arvid Soelberg.

Mannen som lever over sine evner, men ikke over sine lyster.

Hvem kjenner ikke denne herremannen, gentleman, taxisjåfør. Her kommer et lite uhøytidelig intervju med mannen som lever og ånder for sine hobbyer, logen, taxidrift, reising og ikke minst god mat og drikke. En man som etter eget utsagn ikke råd til verken det søte liv eller andre søtesaker men lever slik at han bruker opp sitt arv til livstid.

Stilig og rett frempå

Svein Terje Hermansen går over i de vises menns rekker. 60 år en herlig alder.

Undertegnede har tatt mål av seg å få frem noe som kanskje ikke alle vet om Svein Terje.

Alle vet at han er en ildsjel i logesammenheng. Ingen ting er for enkel, ingen ting er for komplisert. Spør Svein Terje, finnes intet nei i hans munn.

Men, hvem vet at han elsker å innånde atmosfæren fra store jernbanestasjoner. Nyte travelheten og den spesielle eimen av reiselyst og vemod en slik stasjon kan gi.

Han begynte tidlig å interessere seg for jernbanene, med bygging av modell jernbane Moen tro at han måtte dele interessen med en enda større jernbane entusiasme (f.eks. som sin far, vanligvis er det nemlig slik!)

Han elsker å reise med tog i Sveits for da kan han reise og bytte med flest mulig tog på en dag. Her er det ikke destinasjonen som teller, nei kun flest mulige togbytte på dag.

Også er han medlem av noe som heter jernbaneklubben. En samling med entusiaster som har jernbanen på hjernen og som interesse.

Og når han ikke er å treffe på et tog så er han på vei til Süd-Frankrike for å leve med og av herlige Bordeaux viner, 1982 eller 1986 årganger er ikke å forakte og ellers i samme årsklassen som ham selv. Også Foiegras da, som han egentlig ikke ha råd til, men pytt pytt. Man kan jo alltid drikke Champagner til dette.

Hans valg er enkel:

Livet er for kort å drikke dårlige viner og spiser enkle mat.

Siden han forlot universitetet med cand, mag, var både taxi og loge hans store alt oppslukkende i livet hans. Begge deler ble formidlet gjennom hans fadder for logen Kaare Holm. Som da selvsagt også var drosje eier.

Mercedes er man bare må ha, i følge jubilanten, ikke mindre. Dristige bilkjøp uten drosjeløyve vitner om det fordi han ventet på taxi påløyve tildelingen, men ikke kunne vente med bestillingen, til dette var i orden.

Her i anerkjent stil og utfoldelse – takker for maten

Logen 22 Thomas Wildey og TW-Nytt ønsker jubilanten att det gode liv ikke skal bli noe mindre i fremtiden. Hjertelige gratulasjoner,

Av redaktør Thomas Teichmann

Thomas Teichmanns matspalte

Sommermat og drikke, noen korte mat øyeblikk

Vin til skalddyr og fisk

Sjømat inneholder proteiner som ikke fungerer så godt sammen med garvestoffa i rødvin.. Kombinasjonen kan gi ei ubehagelig, nesten metallisk følelse i munnen. Til retter med tydelig saltpreg kan frisk og leskende drikke, gjerne litt søtlig, passe bra.

Til skalddyrretter med kremsauser eller anna feit tilbehør bør du servere frisk og litt fyldigere drikke til, både for å rense ganen for feit og for å skape liv i kombinasjonen. Øl kombinerer litt søtlighet og bitterhet og er et godt følge til skalddyr.

Kamskjell har en søtlig og sart smak, særlig dersom man få tak i ferske skjell. Du bør derfor velge tilbehør som framhever og ikke overdøver smaken av selve skjellet. Dette prinsippet gjeld òg når du skal velge drikke. En lett og frisk Riesling, eventuelt med litt søte, er godt følge. Også chablis eller musserende vin gir gode smakskombinasjoner. Vil du servere øl til, kan du velge pils, kveiteøl eller lyst klosterøl.

Chablis, det er skjell det!

Kjølig klima og kalkholdig jord er mye av hemmeligheten bak en av våre best kjente og populære hvitvinstyper.

Chablis er Vinmonopolets fokusområde i mars-april. Området ligger langt nord i Frankrike hvor klimaet er ganske marginalt for druedyrking. Dette sikrer vinene den kjølige og syrefriske fruktkarakteren som gir assosiasjonene til epler og sitrus.

Se på flasken

Men chablis hadde ikke vært chablis hvis det bare var snakk om fruktighet. Chablis er jordsmonn på flaske, chablis er smaken av kalk, flint og sjø, knuste skjell, krabbeskall og østers.

Hva sjø egentlig har å gjøre i en flaske vin som kommer fra et område midt inne i landet? Jo, i siste del av juratiden, for 155 millioner år siden, lå store deler av dagens Frankrike og hele Chablis under vann. Dinosaurer labbet rundt på land, og de store, grunne sjøene var fulle av sjødyr som bleksprut og østers. I løpet av millioner av år ble det dannet et tykt lag av slam, leire og fossiler på havbunnen. Over dette la det seg de neste millioner år et hardt lag med kalkstein.

To slags kalk, fire typer vin

Disse to kalklagene finner vi igjen i dagens Chablis. Toppen av åsene er dekket med hard portland kalkstein mens skråningene inneholder mer eller mindre av kimmeridgekalken som er så gunstig for vinplanten. Den består av porøs kalkholdig leire og sjøfossiler, som den bitte lille østerstypen *Exogyra virgula*.

Ut fra forskjeller i jordsmonnet deles vinmarkene og vinene inn i fire ulike kategorier. Enklest, mest fruktig og rimeligst er Petit Chablis. Et hakk opp på skalaen finner vi Chablis, mens Premier Cru Chablis (eller 1. Cru) fra portlandkalk og Grand Cru Chablis fra kimmeridgekalk troner øverst på kvalitetspyramiden.

Generelt går smaken fra det enkle og fruktige til det stadig mer komplekse, konsentrerte og mineralske jo lenger opp du kommer i kvalitet og pris.

Her kommer noen anbefalinger til skalldyret og generell fiske mat

Italien:

Allegrini Soave 2007 kr 159.-

Cesari Soave Classiko Superiore 2008 kr 107.-

Frankrike:

Barist Chabli 1.cru Fourneaux kr 216.-

Chateau Bonnet 2007 kr 115.-

Chateau de Maligny Chabli Premier Cru Fourchaume 2007 kr 223.-

Sommermat : Blåskjellsuppe à la Thomas

2 kg friske blåskjell, **3 dl** hvitvin, **2 stk** løk, **2 ts** karri, En knivstikk safran, 3 fet knuste hvitløk, 1 stort laurbærblad, 3 ss olivenolje
½ boks hakkede tomater, 50 g tynne strimler av rot selleri, gulrøtter, purreløk
2 ss smør, **4 stk** eggeplomme, **1,5 dl** kremfløte, **1 ss** sitronsaff, nykværnet pepper, hakket persille, ferske urter som tymian, oregano, gjør underverker i smaken.

FREMGANGSMÅTE:

Skrubb blåskjellene, kast åpne skjell og skjell som ikke lukker seg når de slås mot benken.

Legg skjellene i en varm kjele med olivenolje, ha i hvitløken og laurbærbladet, hell over hvitvinen og la disse dampe under lokk til de åpner seg etter ca. 5 minutter.

Sil blåskjellkraften, mål den opp og tilsett så mye vann at det blir 7,5 dl, tilsett boksetomater. Hell over kraften og la det koke inn i 20 minutter.

Finhakk løken, strimler grønnsakene og fres disse i smør sammen med karri og saferaen og en del hakkede urter. Tilsett grønnsakene sammen med blåskjellene tilslutt som garnityr.

Visp sammen eggeplommer, fløte og sitronsaft og visp det i suppen. Varm den til kokepunktet, men **den må ikke koke**, da skiller den seg. Smak til med pepper og legg blåskjellene og grønnsakene i suppen rett før serveringen. Dryss de hakkede urter på toppen.

Tips: Karri kan sløyfes, suppen blir god uten. Eventuelt kan suppen smakes til med ekstra safran og en anelse kajennepepper.

Server med varm baguette

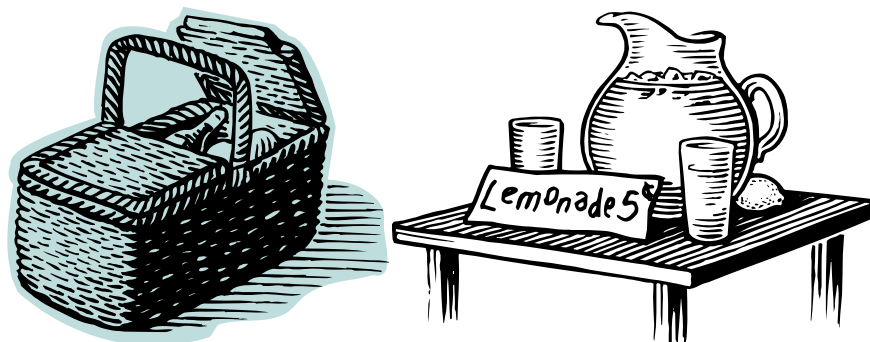
Vinanbefaling:

Koehler-Ruprecht Kallstadter Riesling Kabinett Trocken 2007

Dette er en tysk hvitvin til kroner 99,80. Koehler-Ruprecht Kallstadter Riesling Kabinett Trocken 2007 er en 100% riesling, Alternativt passer all slags Chablis til denne retten

En behaglig og velfortjent sommer

Velbekomme, fra en matglad Thomas

Møteprogram for Loge nr. 22 Thomas Wildey høsten 2010

Tirsdag kl. 19.00

14. september	A	Arb.møte. Skalldyrbuffet
21. september	B	Arb.møte
28. september	A	Besøke 136 Millenium
12. oktober	D	Klubbaften
19. oktober	A	Priv.nevnden
26. oktober	B	1. grad
9. november	C	Info-aften
14. november	A	Minneloge
16. november	D	Inst
23. november	A	Sosialaften
30. november	B	2.grad Eks.OM-aften
14. desember	C	Julemøte med ledsagere
11. januar	A	0+ Galla

Sommer i nord

Thomas Wildey
Ordenens første organisator og leder
1782 - 1861

«What Can I Do For You»